

Sociālā darba izglītības un profesionālās pilnveides globālie standarti

Publicēti Starptautiskās Sociālo darbinieku federācijas vietnē 2020. gada 1. augustā.

Orīnālteksts angļu valodā pieejams:
<https://www.ifsw.org/global-standards-for-social-work-education-and-training/#taskforce>

No angļu valodas tulkojusi Liesma Ose
Redaktore Maija Muceniece

Saturs

Preambula	2
Pamatojums	3
Skola jeb izglītības iestāde (<i>The School</i>)	5
1. Pamatmisija, mērķi un uzdevumi.....	5
2. Resursi un infrastruktūra.....	7
3. Studiju programmas saturs un metodes	9
4. Studiju programmas pamati (<i>Core Curricula</i>)	9
Sociālais darbs kontekstā.....	10
Sociālais darbs praksē	11
Mācīšanās studiju prakses laikā	12
5. Pētniecība un akadēmiskā darbība	13
Cilvēki	14
1. Izglītotāji.....	14
2. Studenti.....	16
3. Pakalpojumu saņēmēji	17
Profesija	17
1. Vienota profesijas izpratne	17
2. Ētika un vērtības	18
3. Taisnīgums un daudzveidība.....	19
4. Cilvēktiesības un sociālais, ekonomiskais un vides taisnīgums	19
STANDARTU AUTORI – DARBA GRUPAS DALĪBNIEKI	20

Preambula

Starptautiskā Sociālo darbinieku federācija (IFSW) un Starptautiskā Sociālā darba skolu asociācija (IASSW) kopīgi atjauninājušas Sociālā darba izglītības un apmācības globālos standartus. 2004. gadā abas organizācijas Adelaidā, Austrālijā, pieņēma Sociālā darba izglītības un apmācības globālo standartu dokumenta iepriekšējo versiju. Laikposmā no 2004. līdz 2019. gadam šis dokuments bija kā vadlīnijas, veidojot sociālā darba izglītības izcilības standartu.

Līdz ar jaunās sociālā darba globālās definīcijas pieņemšanu 2014. gadā un pilnveidotā “Globālā ziņojuma par sociālā darba ētikas principiem” publicēšanu 2019. gadā radās nepieciešamība atjaunināt Sociālā darba izglītības un apmācības globālos standartus, lai tajos integrētu abos minētajos dokumentos izdarītās izmaiņas un atspoguļotu jaunākās norises globālajā sociālajā darbā.

Lai to panāktu, abas organizācijas izveidoja kopīgu darba grupu, kurā ietilpa Pagaidu globālās izglītības komisija un Starptautiskās Sociālā darba augstskolu asociācijas (IASSW) globālo standartu darba grupa. Apvienotā darba grupa iesaistījās pārdomātās konsultācijās ar pasaules sociālā darba kopienas pārstāvjiem. Tās ilga vairāk nekā 18 mēnešus, un rezultātā tika saņemti ieteikumi no 125 valstīm, kuras pārstāvēja piecas reģionālās asociācijas, aptuveni 400 universitātes un citas tālākizglītības iestādes. Turklāt apvienotās darba grupas dalībnieki vadīja divus starptautiskus seminārus, kuros piedalījās pakalpojumu lietotāju pārstāvji.

Tāpēc uzskatām, ka šis dokuments ir dinamiska koprades procesa rezultāts. Tas ir uzskatāms arī par rūpīgas epistēmisko, politisko, ētisko un kultūras dilemmu izpētes izcilu sasniegumu.

Globālo standartu galvenie mērķi ir šādi:

- nodrošināt saskaņotību sociālā darba izglītības īstenošanā, vienlaikus atzīstot un novērtējot dažādību, vienlīdzību un iekļaušanu,
- nodrošināt, ka sociālā darba izglītība atbilst Starptautiskās Sociālo darbinieku federācijas (IFSW) un Starptautiskās Sociālā darba augstskolu asociācijas noteiktajām (IASSW) profesijas vērtībām un stratēģijai,

- atbalstīt un aizsargāt izglītības procesā iesaistīto augstskolu personālu, studentus un pakalpojumu lietotājus,
- nodrošināt, lai nākamajai sociālo darbinieku paaudzei būtu pieejamas izcilas kvalitātes mācīšanās iespējas, ietverot arī pētniecībā, pieredzē, politikā un praksē balstītas sociālā darba zināšanas,
- izkopt sadarbību un zināšanu nodošanu gan starp dažādām sociālā darba augstskolām, gan starp sociālā darba izglītību, praksi un pētniecību,
- atbalstīt sociālā darba skolas, nodrošinot to uzplaukumu un kvalitatīvu resursu pieejamību, lai tās kļūtu par iekļaujošām, līdzdalību veicinošām mācīšanas un zināšanu apguves vidēm.

Lai gan novērtējam visaptverošos mērķus, mēs arī ņemam vērā, ka izglītības pieredze un politikas ietvars pasaules valstīs ievērojami atšķiras. Globālo standartu mērķis ir uzsvērt gan sociālā darba vērtību universālo dabu, gan profesiju raksturojošo dažādību, apvienojot standartu kopumu: gan obligātos standartus (kuri jāievēro visās studiju programmās), gan vēlamos (kurus augstskolas tiecas iekļaut, kad un kur vien tas iespējams). Obligātais standartu kopums sastāv no pamatelementiem sociālā darba izglītības īstenošanas formas un satura saskaņošanai visā pasaulē.

Profesors Vasilijus Jokimidis (*Vasilios Ioakimidis*)

Profesors Diksons Sūkrais (*Dixon Sookraj*)

Pamatojums

Izstrādājot standartus, tika ņemta vērā sociālā darba realitāte visā pasaulē:

1. **Vēsturiskā, sociāli kulturālā, ekonomiskā un politiskā konteksta dažādība**, kādā tiek praktizēts sociālais darbs gan atsevišķās valstīs, gan visā pasaulē.
2. **Prakses dažādība** atkarībā no:
 - 1) prakses vietas, piemēram, valsts iestādes, nevalstiskās organizācijas (NVO), veselības aizsardzības, izglītības, bērnu un ģimenes pakalpojumu iestādes, ieslodzījuma un audzināšanas iestādes, citas sabiedriskas organizācijas un privātprakses;

- 2) prakses jomas, piemēram, dažādas iedzīvotāju grupas, kurām sniegts atbalsts; risināmie personiskie, sociālie, ekonomiskie, politiskie un vides jautājumi;
 - 3) praksē izmantotās teorijas, metodes un prasmes, kas attiecas uz dažādu līmeņu praksi – darbs ar indivīdu, pāri vai ģimeni, grupām, organizācijām; kopienās, plašākas sabiedrības un starptautiskā līmenī (mikro, mezo un makro līmeņi).
3. **Sociālā darba izglītības struktūru un īstenošanas metožu daudzveidība.** Sociālā darba izglītība atšķiras atkarībā no tā, kur tā atrodas izglītības iestāžu struktūrās (piemēram, struktūrvienībās, nodaļās, augstskolās un fakultātēs). Dažas sociālā darba izglītības programmas ir saskaņotas ar citām nozarēm, piemēram, ekonomiku un socioloģiju, citas veido daļu no plašākām profesiju grupām, piemēram, veselības aprūpes vai attīstības jomās. Turklāt tālmācības un tiešsaistes studiju formas, attieksme pret tām un to integrācija (jauktās jeb integrētās klātienēs un tiešsaistes izglītības iespējas) starp programmām ļoti atšķiras.
4. **Dažādie resursi, kas pieejami, lai atbalstītu sociālā darba izglītību,** tostarp sociālā darba pedagogus un vadošos izglītības darbiniekus visā pasaulē.
5. **Sociālā darba profesijas attīstības līmeņu dažādība visā pasaulē.** Daudzās valstīs tā ir vispāratzīta un tiesību aktos pamatota profesija, kuras uzraudzību nodrošina regulējošas iestādes un ētikas kodeksi. Atzīts bakalaura grāds sociālajā darbā bieži vien ir minimālā profesionālās prakses izglītības prasība. Šie mehānismi daļēji kalpo, lai aizsargātu nosaukuma “sociālais darbinieks” izmantošanu, definētu sociālā darba prakses robežas (ko sociālie darbinieki drīkst vai nedrīkst darīt praktiskajā darbā), nodrošinātu, ka praktiķi saglabā kompetenci, un aizsargātu sabiedrību no sociālo darbinieku potenciāla kaitējuma. Citās valstīs sociālajam darbam ir citādas formas. Sociālā darba izglītības programmas var veidot daļu no citām studiju programmām, ne tikai būt kā atsevišķas akadēmiskas vienības. Tie var būt gan individuāli kursu piedāvājumi, gan viena gada sertifikāta programmas, gan divu gadu diploma programmas. Šajā dokumentā iekļautie mācību programmu standarti attiecas galvenokārt uz sociālā darba augstākās izglītības grāda programmām. Citas īsākas sertifikāta un sociālā darba augstākās izglītības programmas var izmantot šos standartus, bet tās nevarēs iekļaut visus standartus.
6. **Kolonizācijas un izglītības imperiālisma negatīvā ietekme uz sociālā darba attīstību dienvidu puslodē (*Global South*).** Mēs uzskatām un esam stingri pārliecināti, ka ziemeļu puslodē (*Global North*) izstrādātās teorētiskās perspektīvas un prakses metodes, pieejas un prasmes nav jāpārnes uz dienvidiem, kritiski neizvērtējot to piemērotību un potenciālo efektivitāti vietējā kontekstā.

7. **Pieaugošais kopīgu problēmu un izaicinājumu skaits ietekmē sociālā darba izglītību un praksi visā pasaulē.** Tas ietver pieaugošu nevienlīdzību, ko rada neoliberālā globalizācija, klimata pārmaiņas, cilvēku un dabas izraisītas katastrofas, ekonomiskā un politiskā korupcija un bruņoti konflikti.
8. **Pasaules dienviņu puslodē notiek attīstība un rodas daudz jaunu inovāciju, īpaši saistībā ar ilgtspējīgu attīstību, klimata pārmaiņām un ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem.** Tādējādi studiju programmā, savienojot globālo un vietējo saturu, visur tiktu stiprināta sociālo darbinieku akadēmiskā sagatavotība; tiktu atvieglota sociālā darba izglītības izvērtēšana un (kredītpunktu) pārnese starptautiskā mērogā; tas arī palīdzētu studentiem kā globālas profesijas pārstāvjiem stiprināt savu profesionālo identitāti.
9. **Visbeidzot, studiju programmu specializāciju ieguldījums izglītības un prakses sadrumstalotības pārvarēšanā.** Neatkarīgi no studiju programmas specializācijas jomas studenti jāsagatavo tā, lai viņi izprastu prakses savstarpējo saistību visos līmeņos – indivīds, ģimene, grupa, organizācija, kopiena utt. (tas ir, mikro, mezo, makro). Šī plašākā izpratne palīdzēs studentiem kļūt par kritiskiem, ētiskiem un kompetentiem praktiķiem.

Šī globālo standartu versija ir strukturēta, balstoties uz trim visaptverošām jomām, kurās ir iekļauti atšķirīgi, tomēr savstarpēji saistīti sociālā darba izglītības elementi: **skola, cilvēki un profesija.**

Skola jeb izglītības iestāde (*The School*)

Sociālā darba izglītību vēsturiski ir nodrošinājis plašs un daudzveidīgs organizāciju loks, tostarp gan valsts, gan privātas, gan bezpeļņas organizāciju uzturētas universitātes, koledžas, tālākizglītības un citas augstākās izglītības iestādes. Lai gan izglītības sniegšanas kārtība, organizācija un finansēšana dažādās valstīs atšķiras, ir nepieciešams, lai sociālā darba augstskolas un programmas oficiāli atzītu attiecīgās izglītības pārvaldības iestādes un/vai regulatori katrā valstī. Sociālā darba izglītība ir sarežģīta un prasīga darbības joma, kurā nepieciešama piekļuve atbilstošiem resursiem, pedagogiem, caurskatāmām stratēģijām un aktualizētām studiju programmām.

1. Pamatmisija, mērķi un uzdevumi

Visās sociālā darba programmās *jāveido* to pamatmērķis vai misija, kas

- a. Ir skaidri formulēta, sasniedzama un atspoguļo sociālā darba vērtības un ētikas principus.
- b. Atbilst sociālā darba globālajai definīcijai un mērķim.
- c. Ietver to cilvēku, kas iesaistīti visos programmu un pakalpojumu nodrošināšanas aspektos (tostarp studenti, pedagogi un pakalpojumu saņēmēji), tiesību un interešu ievērošanu.

Kur vien iespējams, augstskolām *jātiecas*:

- d. Formulēt visaptverošas stratēģijas ieguldījumam sociālā darba profesijas attīstībā un to kopienu stiprināšanā, kurās skola vēlas darboties (vietējā, valsts un starptautiskā līmenī).

Attiecībā uz studiju programmas mērķiem un sasniedzamajiem rezultātiem augstskolām *jāspēj* parādīt, kā tās ir izpildījušas šādas prasības:

- e. Specifiski programmas mērķi un augstākās izglītības ieguvē sasniedzamie rezultāti.
- f. Identificētas tādas programmas mācību metodes, kas atbalsta sociālā darba studentu kognitīvu un afektīvu¹ attīstību.
- g. Studiju saturs, kas atspoguļo sociālā darba profesijas pamatzināšanas, procesus, vērtības un prasmes, kas tiek izmantotas specifiskā kontekstā reālās situācijās.
- h. Sociālā darba studenti, kuri sasnieguši pietiekamu sākotnējo sagatavotību attiecībā uz pašrefleksiju par sociālā darba vērtībām, zināšanām un prasmēm.
- i. Studiju saturs, kurā ņemti vērā kultūras, politiskie, ekonomiskie, komunikācijas, veselības, psihosociālie un vides mijiedarbības globālie faktori.
- j. Studiju programma atbilst valsts līmenī un/vai reģionālā / starptautiskā līmenī definētajiem profesijas mērķiem.
- k. Studiju programmas saturā iekļautas vietējās nacionālās un/vai reģionālās / starptautiskās attīstības vajadzības un prioritātes.
- l. Tiek atbilstoši sagatavoti studējošie, lai uzsāktu sociālā darba prakses intervenci ar indivīdu, ģimenēm, grupām un/vai kopienām (funkcionālām un ģeogrāfiskām) un spētu to pielāgot daudzveidīgos kontekstos.
- m. Tādu sociālā darba metožu izmantošana, kuras maksimāli balstītas uz pamatotiem pierādījumiem attiecībā uz intervences efektivitāti un vienmēr veicina cilvēka godu un cieņu.

¹ Tulkotājas piezīme: termins “*affective*” 20. gs. sociālo zinātņu metodoloģijā raksturo subjektu/personu pieredzē balstītu un piedzīvotu realitāti.

- n. Pārvaldība, administratīvais atbalsts, infrastruktūra un saistītie resursi, kas ir piemēroti programmas īstenošanai.
- o. Uzticama, atzīta un valsts un/vai reģionālās izglītības kvalitātes novērtēšanas iestāžu prasībām atbilstoša sociālā darba kvalifikācija sertifikāta, diploma, grāda vai pēcdiploma līmenī.

Lai vēl vairāk pilnveidotu savu misiju un mērķus, augstskolām *jāveic*:

- p. Studiju programmas ārējs salīdzinošs novērtējums, ciktāl tas ir iespējams un finansiāli izdevīgs. Tas var ietvert ārēju salīdzināšanu ar līdzvērtīgu studiju noslēguma darbu un/vai eksāmenu un/vai disertāciju, kā arī līdzvērtīgu studiju programmu satura pārskatīšanu un izvērtēšanu.
- q. Studiju programmu īstenošanā iesaistīto administratoru un pasniedzēju pašnovērtējums, lai izvērtētu, kādā mērā tiek sasniegti programmas mērķi un sagaidāmie rezultāti.

2. Resursi un infrastruktūra

Augstskolai un/vai struktūrai, kas pilda izglītības iestādes funkcijas, attiecībā uz tās struktūru, administrāciju, pārvaldību un resursiem *jānodrošina* šādas prasības:

- a. Sociālā darba programmas ir neatkarīgas no citām disciplīnām, un tādēļ tās jāīsteno atsevišķā struktūrvienībā – fakultātē, augstskolā, departamentā, centrā vai nodaļā –, kurai ir skaidra identitāte izglītības iestāžu vidū.
- b. Augstskolai ir vadītājs vai direktors², kurš ir pierādījis savu administratīvo, akadēmisko un profesionālo kompetenci, vēlams sociālā darba profesijā.
- c. Vadītāja vai direktora galvenā atbildība ir augstskolas darba koordinēšana un profesionālā vadība, un šo pienākumu pildīšanai tiek veltīts atbilstošs laiks un resursi.
- d. Piešķirtais budžets sociālā darba programmai ir pietiekams tās pamatmērķa vai misijas, kā arī programmas mērķu sasniegšanai.
- e. Piešķirtais budžets ir pietiekami stabils, lai nodrošinātu ilgtspējīgu programmas plānošanu un īstenošanu.

² Tulkotājas piezīme: atkarībā no iestādes administratīvai vadībai var būt citi amata nosaukumi.

- f. Programmas mērķu sasniegšanai ir pieejami nepieciešamie administratīvie darbinieki un pedagogi. Personālam ir nodrošināta pietiekama autonomija un iespēja sniegt ieguldījumu studiju programmas izstrādē, īstenošanā un novērtēšanā.
- g. Neatkarīgi no mācīšanās veida (klātienē auditorijā, attālināti, jauktā režīmā, decentralizēti³ un/vai tiešsaistē balstītā izglītībā) ir nodrošināta atbilstoša infrastruktūra, tostarp telpas, datori, mācību materiāli, audiovizuālais aprīkojums, kopienas resursi praktiskajai izglītībai (studiju prakses), kā arī mācības un supervīzija, kas nodrošina pamatmērķa vai misijas, programmas uzdevumu un sagaidāmo rezultātu sasniegšanu.
- h. Tiešsaistē balstīta izglītība nedrīkst pilnībā aizstāt mācības klātienē, praktiskās nodarbības un dialogu. Telpas klātienē nodarbībām ir nepieciešamas labi organizētai sociālā darba izglītībai, un tāpēc tās ir neaizvietošanas.

Sociālā darba studiju kursi parasti ir sarežģīti administrējami un prasa resursus, ņemot vērā teorētisko, uz pētniecību un praksi balstīto elementu sintēzi, tostarp mācības attiecību veidošanā un uzturēšanā, un mijiedarbību ar pakalpojumu saņēmējiem. Tādēļ augstskolām būtu jātiecas sasniegt tālāk aprakstīto:

- i. Pietiekami plaša fiziskā vide, tostarp mācību telpas, pedagogu un administratīvo darbinieku biroju telpas, kā arī studentu, mācībspēku un prakšu vadītāju sadarbības sanāksmju telpas.
- j. Piemērots aprīkojums, kas nepieciešams, lai sasniegtu augstskolas pamatmērķi vai misiju un programmas uzdevumus.
- k. Augsta izglītības programmas kvalitāte neatkarīgi no tās pasniegšanas veida. Neklātienē, jauktā režīmā, decentralizētā un/vai tiešsaistes mācību gadījumā jāievieš mehānismi vietējai mācību un supervīziju norisei klātienē, īpaši attiecībā uz studiju programmas praktisko daļu.
- l. Lai sasniegtu programmas mērķus, nepieciešamas labi apgādātas, klātienē un tiešsaistē pieejamas bibliotēkas, zināšanu apguves un pētniecības vide un, ja iespējams, interneta resursi.
- m. Piekļuve starptautiskajām bibliotēkām, starptautiskajiem viesabonēšanas pakalpojumiem (piemēram, *EduRoam*), e-žurnāliem un datubāzēm.

³ Tulkotājas piezīme: šeit domātas filiāles, kurās īsteno studiju programmu.

3. Studiju programmas saturs un metodes

Attiecībā uz studiju programmu standartu nosaka, ka augstskolām konsekventi *jānodrošina* tālāk aprakstītais:

- a. Studiju programma un mācību metodes atbilst augstskolā īstenotās studiju programmas mērķiem, gaidāmajiem rezultātiem un misijai.
- b. Pastāv skaidri mehānismi, kā tiek organizēta studiju programmas teorijas un prakses elementu apguves īstenošana un novērtēšana.
- c. Īpaša uzmanība tiek veltīta studiju programmu pastāvīgai pārskatīšanai un attīstībai.
- d. Skaidras vadlīnijas ētiskai tehnoloģiju izmantošanai praksē, studiju programmu īstenošanā, neklātienas un jauktajās mācībās, apjomīgu datu analīzē un saistībā ar sociālajiem plašsaziņas līdzekļiem.

Augstskolām arvien *jātiecas* izstrādāt studiju programmas, kuras:

- e. Palīdz sociālā darba studentiem attīstīt kritisku domāšanu un zinātnē balstītu spriestspēju, atvērtību jaunai pieredzei un paradigmām un apņemšanos īstenot mūžizglītību.
- f. Mācīšanās ilguma un iespēju ziņā ir pietiekamas, lai studenti būtu sagatavoti profesionālajai praksei.⁴ Studentiem un pedagogiem tiek atvēlēta pienācīga vide un laiks, lai ievērotu šeit aprakstītos minimālos standartus.
- g. Atspoguļo attiecīgās sabiedrības iedzīvotāju vajadzības, vērtības un kultūras.
- h. Balstītas cilvēktiesību un taisnīguma principos.

4. Studiju programmas pamati (*Core Curricula*)

Sociālā darba izglītības programmas atšķiras atkarībā no ekonomiskā un politiskā konteksta, prakses vietām, mērķa grupām, risināmajiem personiskajiem, sociālajiem, ekonomiskajiem, politiskajiem un vides jautājumiem, kā arī praksē izmantotajām teorijām un pieejām. Tomēr ir daži vispārēji studiju programmas elementi, kas piemērojami universāli. Tādējādi augstskolai *jānodrošina*, ka sociālā darba studenti, iegūstot savu pirmo sociālā darba profesionālo

⁴ Tulkotājas piezīme: daudzviet pirmā profesionālā kvalifikācija (bakalaura grāds sociālajā darbā) tiek iegūta 3 (trīs) vai 4 (četrus) gadu pilna laika studijās, lai gan ar sociālo darbu nesaistītu kursu saturs var atšķirties.

kvalifikāciju, būtu pietiekami un noteiktā apjomā apguvuši tās studiju programmas pamata daļas, kas aptver šādus konceptuāli plašus komponentus:

- a) Sociālais darbs kontekstā: attiecas uz plašākām zināšanām, kas nepieciešamas, lai kritiski izprastu, kā politikas, sociālo tiesību, kultūras un vēstures tendences ietekmējušas sociālo darbu.
- b) Sociālais darbs praksē: attiecas uz plašāku prasmju un zināšanu kopumu, kas nepieciešams, lai plānotu un īstenotu efektīvu, ētisku un kompetentu intervenci.

Abi minētie konceptuālie komponenti ir savstarpēji atkarīgi, dinamiski un apsverami vienlaicīgi.

Sociālais darbs kontekstā

Attiecībā uz sociālā darba kontekstu izglītības programmās *jāiekļauj*:

1. Kritiska izpratne, kā sabiedrības strukturālas neatbilstības, diskriminācija, apspiešana un sociāla, politiska, vides un ekonomiska taisnīguma trūkums ietekmē cilvēku attīstību visos līmeņos, tostarp pasaules mērogā.
2. Zināšanas, kā tradīcijas, kultūra, pārliecības, reliģijas un tradīcijas ietekmē cilvēka attīstību visā dzīves garumā, tostarp, kā tās var veidot resursus un/vai šķēršļus izaugsmei.
3. Zināšanas par sociālā darba, sociālo zinātņu, humanitāro zinātņu teorijām un vietējās kultūras izpratne.
4. Kritiska izpratne par sociālā darba izcelsmi un mērķiem.
5. Kritiska izpratne par vēsturisko netaisnīgumu, kas ietekmē pakalpojumu saņēmēju kopienas un sociālo darbinieku lomu tā mazināšanā.
6. Pietiekamas zināšanas par radniecīgām profesijām un speciālistiem, lai veicinātu starpprofesionālu sadarbību un komandas darbu.
7. Zināšanas par sociālās labklājības politiku (vai tās trūkumu), pakalpojumiem un likumiem vietējā, valsts un/vai reģionālā / starptautiskā līmenī.
8. Izpratne par sociālā darba lomu politikas plānošanā, īstenošanā, izvērtēšanā un sociālo pārmaiņu procesos.
9. Zināšanas par cilvēktiesībām, sociālajām kustībām un to savstarpējo saistību ar sociālo šķiru, dzimumu un etniskajiem / rases jautājumiem.

10. Zināšanas par attiecīgās jomas starptautiskajiem līgumiem, likumiem un noteikumiem, kā arī globāliem standartiem, piemēram, Sociālās attīstības mērķiem (*Social Development Goals*).
11. Kritiska izpratne par vides degradācijas ietekmi uz kopienu labklājību un vides taisnīguma (*environmental justice*) veicināšana.
12. Dzimumu līdztiesības akcentēšana.
13. Izpratne par dzimumu vardarbības strukturālajiem cēloņiem un ietekmi.
14. Tādu strukturālo problēmu akcentēšana, kas ietekmē iedzīvotājus no marginalizētām, neaizsargātām un minoritāšu grupām.
15. Visu cilvēku spēka un potenciāla pieņemšana, identificēšana un atzīšana.
16. Sociālā darba ieguldījums ilgtspējīga miera un tiesiskuma veicināšanā tajās kopienās, kuras ietekmē politiski un etniski konflikti vai vardarbība.

Sociālais darbs praksē

Attiecībā uz sociālo darbu praksē izglītības programmām *jāsagatavo* studenti turpmāk aprakstītajam:

1. Izmantot zināšanas par cilvēka uzvedību un attīstību visas dzīves garumā.
2. Izprast, kā noteicošie sociālie faktori ietekmē cilvēku veselību un labklājību (fizisko, emocionālo un garīgo).
3. Veicināt veselīgas, saliedētas, nedominējošas (*non-oppressive*) attiecības starp cilvēkiem, kā arī starp cilvēkiem un organizācijām visos līmeņos – indivīdi, ģimenes, grupas, programmas, organizācijas, kopienas.
4. Veicināt un aizstāvēt dažādu balsu iekļaušanu, jo īpaši to grupu pārstāvju balsis, kuras ir saskārušās ar marginalizāciju vai atstumtību.
5. Izprast saistību starp personisko dzīves pieredzi, personisko vērtību sistēmu un sociālā darba praksi.
6. Integrēt teoriju, ētiku, pētījumus un zināšanas praksē.
7. Iegūt pietiekamas praktiskas prasmes novērtēšanā, attiecību veidošanā, stiprināšanā un palīdzības sniegšanā, lai sasniegtu studiju programmā noteiktos mērķus un īstenotu profesionālos pienākumus pakalpojumu saņēmēju atbalstam. Atkarībā no programmas specifiskā fokusa vai profesionālās prakses orientācijas programma var sagatavot

praktiķus konkrētam mērķim, tostarp sociālā atbalsta sniegšanā un iesaistei attīstības, aizsardzības, profilakses un/vai terapeitiskās intervencēs.

8. Piemērot sociālā darba intervenci, kas pamatota principos, zināšanās un prasmēs, un kuras mērķis ir veicināt tautas attīstību un visu cilvēku potenciālu.
9. Veikt kritisku analīzi, kā sociālā politika un programmas veicina vai pārkāpj cilvēktiesības un tiesiskumu.
10. Izmantot miera iedibināšanu, nevardarbīgu aktīvismu un uz cilvēktiesībām balstītu aizstāvību kā intervences metodes.
11. Izmantot problēmu risināšanas un spēcināšanas (*strenght-based*) pieejas.
12. Izglītotot kritiski pašrefleksīvus praktiķus.
13. Piemērot apstākļiem un specifiskam kontekstam nacionālos, reģionālos un/vai starptautiskos sociālā darba ētikas kodeksus.
14. Spēt sadarboties ar citiem un risināt situācijas, kas saistītas ar varas izpausmju sarežģītību un īpatnībām; to daudzdimensionālajiem, ētiskajiem, juridiskajiem un dialogiskajiem aspektiem.

Mācīšanās studiju prakses laikā

Mācīšanās prakses vietā ir būtiska profesionālā sociālā darba izglītības sastāvdaļa. Tādējādi prakse ir jāintegrē studiju programmā, nodrošinot studentus ar zināšanām, vērtībām un prasmēm ētiskai, kompetentai un efektīvai praksei. Lai nodrošinātu, ka studenti tiek sagatavoti profesionālai praktiskai darbībai, studiju praksei jābūt pietiekami apjomīgai, ilgai, sarežģītu uzdevumu un mācīšanās iespēju pilnai. Tāpēc augstskolām būtu arī *jānodrošina*:

- a. Studentiem, prakses vadītājiem un pasniedzējiem, kuri sagatavo prakses vadītājus, ir pieejama labi izstrādāta un visaptveroša studiju prakses rokasgrāmata, kurā sīki izklāstīti prakses standarti, procedūras, novērtēšanas principi un kritēriji, kā arī sagaidāmie rezultāti.
- b. Skaidra un pārredzama politika un procedūras vai vadlīnijas attiecībā uz:
 1. prakses vietu izvēli;
 2. studentiem atbilstošas prakses vietas izraudzīšanos;
 3. studentu iekārtošanu prakses vietā;
 4. studentu supervīziju;
 5. prakses satura un studiju programmas satura koordināciju;

6. atbalstu, kas pieejams studentiem un prakšu vadītājiem;
 7. studentu progresu un sasnieguma izvērtēšanu prakses laikā;
 8. prakses vietas snieguma izvērtēšanu.
- c. Kvalificētu un pieredzējušu prakses vadītāju izvēle atbilstoši sociālā darba profesijas attīstības situācijai konkrētā valstī, nodrošinot viņu sagatavošanu prakses vadīšanai.
 - d. Prakses vadītājiem nodrošinātas ievirzes sesijas un pastāvīgs atbalsts, tostarp mācības un izglītība.
 - e. Atbilstošs resursu nodrošinājums studiju praksei studiju programmas ietvaros.
 - f. Marginalizēto grupu iekļaušanas politika, atbilstošas izmitināšanas iespējas un pielāgojumi personām ar invaliditāti un personām ar īpašām vajadzībām.
 - g. Studiju prakses laikā studentiem sniedz pastāvīgu, savlaicīgu un attīstošu atgriezenisko saiti.

Augstskolām *jācenšas* arī:

- h. Radīt studiju prakses iespējas, kas atbilst vismaz 25% no studiju programmas apjoma (kredītpunktos, dienās vai stundās).
- i. Izkopt vērtīgu partnerību starp izglītības iestādi, prakses vietu un pakalpojumu saņēmējiem, iesaistot visas puses lēmumu pieņemšanā par prakses saturu un studenta snieguma novērtēšanu.
- j. Ja studiju programma ir iesaistīta starptautiskās stažēšanās projektos, jānodrošina papildu standarti, vadlīnijas un atbalsts gan studentiem, kas prakses laikā atrodas ārzemēs, gan prakses vietām ārvalstīs. Turklāt programmā jābūt mehānismiem savstarpīguma, sadarbīgas mācīšanās un patiesu zināšanu apmaiņas nodrošināšanai.

5. Pētniecība un akadēmiskā darbība

Sociālā darba kā akadēmiskas disciplīnas pamatā ir sociālā darba, sociālo zinātņu, humanitāro zinātņu teorijas un vietējo kultūru izpratne. Sociālā darba akadēmiskās zināšanas veido dažādi avoti, tostarp izglītības iestādes, pētniecības organizācijas, neatkarīgi pētnieki, vietējās kopienas, sociālā darba organizācijas, praktiķi un pakalpojumu saņēmēji.

Visiem izglītības darbiniekiem *jācenšas* sniegt ieguldījumu sociālā darba akadēmisko zināšanu radīšanā, attīstībā un to kritiskā izpratnē. Tas panākams, apvienojot pētniecības un akadēmisko zināšanu stratēģijas, kā arī:

- a. Uzsverot zināšanu radīšanas procesu sociālajā darbā, skaidrojot dažādas metodoloģiskās pieejas nozarē un to, kā tās veidojušās.
- b. Novērtējot uzticamās un daudzveidīgās metodes, kuras izmanto sociālie darbinieki, lai novērtētu informācijas ticamību, pārneses iespējas, pārskatāmību un derīgumu.
- c. Mācības balstot aktuālos, derīgos un ticamos pierādījumos.
- d. Nodrošinot studentiem iespēju kritiski novērtēt pētījumu rezultātus un apgūt pētniecības prasmes.
- e. Iesaistot studentus pētniecības pasākumos.
- f. Atbalstot studentus studiju programmas un prakses novērtēšanas prasmju apguvē un attīstībā, tostarp veidojot ar viņiem partnerību šajā procesā.

Cilvēki

Sociālā darba studiju programmas veido intelektuāli, sociāli un materiāli dinamiska kopiena. Šī kopiena pulcē vienuviet studentus, pedagogus, administratorus un pakalpojumu saņēmējus, kurus vieno centieni uzlabot mācību, profesionālās un personīgās attīstības iespējas.

1. Izglītotāji

Attiecībā uz sociālā darba izglītotājiem⁵ augstskolām *jānodrošina*:

- a. Pedagogi, kuri ir pietiekamā skaitā, kompetenti, un kuriem ir atbilstoša kvalifikācija, tostarp prakses un pētniecības pieredze sociālā darba jomā. Prasības pedagogiem nosaka sociālā darba profesijas attīstības statuss konkrētā valstī.
- b. Pedagogu pārstāvība un iekļaušana tajos augstskolas vai ar programmu saistītos lēmumu pieņemšanas procesos, kuros formulē studiju programmas pamatmērķi vai misiju, nosaka mērķus, mācību saturu un paredzamos programmas rezultātus.
- c. Skaidri formulēta vienlīdzības politika vai vadlīnijas attiecībā uz dzimumu, etnisko piederību, “rasi” vai jebkuru citu dažādību, pieņemot darbā un ieceļot amatos personālu.

⁵ Pārstāvēt vai aprakstot personas, kuras nodrošina izglītību, tiek izmantoti dažādi termini (piemēram, akadēmiskais personāls, fakultātes darbinieks, instruktors, pedagogs, skolotājs, lektors u.c.). Šī dokumenta izstrādē adaptēts jēdziens “sociālā darba izglītotājs”, kas pārstāv minētos atšķirīgos terminus.

- d. Skaidri formulēta un caurspīdīga politika attiecībā uz pieņemšanu darbā, iecelšanu un paaugstināšanu amatos, kas atbilst arī citām konkrētās izglītības iestādes struktūrvienībām vai studiju programmām.
- e. Noteikumi, kuri atbilst konkrētās valsts tiesību aktiem nodarbinātības jomā un Starptautiskās Darba organizācijas vadlīnijām.
- f. Pedagogi strādā atbalstošā, produktīvā darba vidē un sadarbojas, lai veicinātu studiju programmas mērķu sasniegšanu.
- g. Noteikumi par paaugstināšanu amatā, amata pildīšanu, disciplīnu un darbības izbeigšanu iestādē ir caurspīdīgi un skaidri. Darbojas pārsūdzības un lēmumu pārskatīšanas mehānismi.
- h. Mācīšanas un cita atbilstoša darba slodze tiek sadalīta taisnīgi un pārredzami.
- i. Darba slodzes nevienmērīga sadalījuma varianti attiecībā uz mācīšanu, stipendijām (ieskaitot pētniecību) un pakalpojumiem ir nenovēršami un balstās izglītotāju kompetenču dažādībā. Tomēr darba slodzes piešķiršanai būtu jābalstās taisnīgumā un pedagogu dažādo prasmju, zināšanu un talantu ievērošanā.
- j. Viedokļu atšķirību un konfliktu gadījumos to risināšanai ir pieejami caurspīdīgi un godīgi mehānismi.

Visām augstskolām *jātiecas*:

- k. Nodrošināt līdzsvarotu mācīšanas, prakses vadīšanas, supervīzijas un administratīvā darba slodzes sadalījumu, nodrošinot iespēju personālam iesaistīties daudzveidīgās profesionālās aktivitātēs, tostarp veikt radošu darbu un pētniecību.
- l. Attiecībā uz pedagogu piesaisti priekšroka dodama maģistra līmeņa kvalifikācijai sociālajā darbā.
- m. Personāls, veicot darba pienākumus, atspoguļo sociālā darba profesijas ētiku, vērtības un principus darbā ar studentiem un kopienām.
- n. Kad vien iespējams, augstskolas nodrošina starpdisciplināras pieejas. Lai to īstenotu, augstskolas cenšas iesaistīt pedagogus no tādām saistītām nozarēm kā socioloģija, vēsture, ekonomika, statistika utt.
- o. Vismaz 50% pedagogu jābūt profesionālai kvalifikācijai sociālajā darbā, un sociālā darba moduļi vai studiju kursi jāpasniedz pedagogiem ar sociālā darba maģistra grādu atbilstoši profesijas statusam konkrētā valstī.
- p. Augstskola nodrošina pedagoģiskā personāla pastāvīgu profesionālo pilnveidi.

2. Studenti

Attiecībā uz sociālā darba studentiem augstskolās *jānodrošina*:

- a. Skaidri formulēti uzņemšanas kritēriji un procedūras. Ja iespējams, attiecīgajos procesos jāiesaista praktiķi un pakalpojumu saņēmēji.
- b. Nediskriminējoša attieksme pret studentiem rases, ādas krāsas, kultūras, etniskās piederības, dzimtās valodas, reliģijas, politiskās orientācijas, dzimuma, seksuālās orientācijas, vecuma, ģimenes stāvokļa, funkcionālā stāvokļa un sociālekonomiskā stāvokļa dēļ.
- c. Skaidri kritēriji studiju prakses izvērtēšanai.
- d. Sūdzību un pārsūdzību procedūras, kas ir pieejamas un izskaidrotas visiem studentiem un tās darbojas, neietekmējot studentu novērtējumu.
- e. Visa informācija par novērtējumu, studiju kursu mērķiem un struktūru, mācību rezultātiem, nodarbību apmeklēšanu, eksāmenu kārtību, apelācijas procedūrām un studentu atbalsta pakalpojumiem ir skaidri formulēta un pieejama studentiem drukātas vai elektroniskas rokasgrāmatas veidā katra akadēmiskā gada sākumā.
- f. Sociālā darba studentiem ir nodrošinātas iespējas attīstīt savu personisko un kultūras vērtību, uzskatu, tradīciju un aizspriedumu vai noslieču apzināšanos, kā arī to ietekmi uz viņu spējām veidot attiecības ar cilvēkiem un strādāt ar dažādām iedzīvotāju grupām.
- g. Sniegt informāciju par studentiem pieejamā atbalsta veidiem, tostarp akadēmisku, finanšu, nodarbinātības un personisku atbalstu vai palīdzību.
- h. Studentiem skaidri jāsaprot, kas ir pārkāpums, tostarp akadēmisks pārkāpums, uzmākšanās un diskriminācija, kā arī augstskolā ieviestā politika un procedūras šo jautājumu risināšanai.

Visām augstskolām *jātiecas* arī:

- i. Visaptveroša studējošo motivēšana turpināt studijas, kā prioritāti izvirzot studējošo labklājību.
- j. Veikt pozitīvus pasākumus, lai nodrošinātu nepietiekami pārstāvētu un/vai ar nepietiekamiem pakalpojumiem nodrošinātu minoritāšu grupu pārstāvju iekļaušanu.
- k. Nodrošināt demokrātisku un pastāvīgu studentu pārstāvību lēmumu pieņemšanas komitejās un forumos.

3. Pakalpojumu saņēmēji ⁶

Attiecībā uz pakalpojumu saņēmēju iesaisti augstskolām *nepieciešams*:

- a. Iekļaut savā darbībā pakalpojumu saņēmēju un plašāku kopienu tiesību, viedokļu un interešu pārstāvību, tostarp iesaistot viņus studiju programmu izstrādē un īstenošanā.
- b. Izstrādāt proaktīvu stratēģiju, lai veicinātu pakalpojumu saņēmēju iesaistīšanos visos studiju programmu izstrādes, plānošanas un izpildes aspektos.
- c. Nodrošināt samērīgus pielāgojumus, lai atbalstītu pakalpojumu saņēmēju iesaistīšanos.

Augstskolām *jātiecas* arī:

- d. Radīt iespējas studiju programmā iesaistīto pakalpojumu saņēmēju personiskajai un profesionālajai attīstībai.

Profesija

Sociālā darba augstskolas pieder globālai profesionālai un akadēmiskai kopienai. Tas nozīmē, ka tām jāspēj gan sniegt ieguldījumu, gan gūt labumu no zinātnes, prakses un politikas izaugsmes valsts un pasaules līmenī. Īpaši svarīgi ir uzturēt, paplašināt un formalizēt saikni ar valsts līmeņa un starptautiskajām organizācijām, kuras pārstāv sociālā darba profesiju.

1. Vienota profesijas izpratne

Augstskolām *jānodrošina* turpmāk aprakstītais:

- a. Izglītības procesā izmantotajām sociālā darba definīcijām ir jābūt saskaņotām ar Starptautiskās Sociālā darba augstskolu asociācijas un Starptautiskās Sociālo darbinieku federācijas apstiprināto globālo sociālā darba definīciju, ieskaitot arī visus esošos reģionālos lietojumus.
- b. Jāsaglabā ciešas un formālas attiecības ar sociālā darba profesiju pārstāvjiem un galvenajām ieinteresētajām pusēm, tostarp nacionāla līmeņa regulatoriem, valsts un reģionālajām sociālā darba prakses un izglītības asociācijām.

⁶ Atkarībā no konteksta tiek lietoti arī citi termini, kā piemēram, *klienti*, *kopienas dalībnieki* un citi.

- c. Profesionālā personāla un sociālā darba studentu reģistrācija (ciktāl sociālā darba studenti veido profesionālas attiecības ar cilvēkiem, izmantojot prakses vietas) valsts un/vai reģionālās regulējošās (likumā noteiktās vai nenoteiktās) iestādēs.
- d. Visām ieinteresētajām pusēm, kas piedalās sociālā darba izglītībā, aktīvi jācenšas gan sniegt ieguldījumu, gan gūt labumu, īstenojot partnerību un starptautisku solidaritāti pasaules sociālā darba kopienā.

Augstskolām *jātiecas* arī:

- e. Uzraudzīt studentu nodarbinātības rādītājus un mudināt viņus aktīvi piedalīties nacionālā un pasaules sociālā darba kopienā.

2. Ētika un vērtības

Ņemot vērā to, ka sociālā darba vērtības, ētika un principi ir profesijas pamatelementi, augstskolām konsekvēnti *jānodrošina*:

- a. Atbilstība Starptautiskās Sociālo darbinieku federācijas un Starptautiskās Sociālā darba augstskolu asociācijas apstiprinātajam “Globālajam ziņojumam par sociālā darba ētiskajiem principiem”.
- b. Atbilstība nacionālajiem un reģionālajiem ētikas kodeksiem.
- c. Atbilstība Starptautiskās Sociālo darbinieku federācijas un Starptautiskās Sociālā darba augstskolu asociācijas apstiprinātajai globālajai sociālā darba definīcijai.
- d. Skaidri formulēti mērķi attiecībā uz sociālā darba vērtībām, principiem un ētisku rīcību. Nodrošināt, lai ikviens sociālā darba students, kurš veic studiju praksi, un ikviens akadēmiskā personāla pārstāvis apzinās profesionālās prakses robežas un to, ko ētikas kodeksa izpratnē varētu uzskatīt par neprofesionālu rīcību.
- e. Veikt atbilstošus, saprātīgus un samērīgus pasākumus attiecībā uz tiem sociālā darba studentiem un akadēmiskā personāla pārstāvjiem, kuri neievēro ētikas kodeksu, izmantojot sociālā darba profesijas regulatoru vai izglītības iestāžu pieņemtās procedūras un/vai tiesiskos mehānismus.

Augstskolām *jātiecas* arī:

- f. Cik vien tas ir iespējams un saprātīgi veidā saglabāt atjaunojošā taisnīguma, nevis sodīšanas principu, disciplinējot tos sociālā darba studentus vai akadēmiskā personāla pārstāvjus, kas pārkāpj ētikas kodeksus.

3. Taisnīgums un daudzveidība

Attiecībā uz taisnīgumu un daudzveidību augstskolām *nepieciešams*:

- a. Saskaņoti un nepārtraukti bagātināt izglītības pieredzi studiju programmu īstenošanā un attiecīgās iedzīvotāju grupās, atspoguļojot kultūras, etniskās un citas daudzveidības formas.
- b. Nodrošināt, ka pedagogiem, studentiem un pakalpojumu saņēmējiem tiek sniegtas vienlīdzīgas iespējas mācīties un attīstīties neatkarīgi no dzimuma, sociālekonomiskā stāvokļa, rases, etniskās piederības, reliģijas, seksuālās orientācijas un citām daudzveidības formām.
- c. Nodrošināt, ka studiju programmā formulētajos mācību mērķos ir ietverti kultūras un etniskās daudzveidības, dzimumu vienlīdzības un cilvēktiesību ievērošanas principi.
- d. Pamanīt un nepieļaut rasistisku, homofobisku, seksisku un citu diskriminējošu uzvedību, politiku un struktūras.

Augstskolām *jātiecas* arī:

- e. Atzīt vietējo vai vietēji specifisko (*indigenous or locally specific*) sociālā darba izglītību un praksi, kura attīstījusies no dažādu atšķirīgu etnisko grupu un sabiedrību tradīcijām un kultūrām, ciktāl šādas tradīcijas un kultūras atbilst profesijas ētikas kodeksiem un cilvēktiesībās balstītām saistībām.

4. Cilvēktiesības un sociālais, ekonomiskais un vides taisnīgums

Sociālais, ekonomiskais un vides taisnīgums ir pamatpīlāri, kas veido sociālā darba teorijas, politikas un prakses. Visām augstskolām *nepieciešams*:

- a. Sagatavot studentus, lai viņi spētu piemērot cilvēktiesību principus (kā noteikts Starptautiskajā cilvēktiesību aktā⁷ un starptautiskajos cilvēktiesību līgumos), veidojot izpratni, kā mūsdienu sociālās problēmas ietekmē sociālo, ekonomisko un vides taisnīgumu.
- b. Nodrošināt, ka studenti izprot sociālā, ekonomiskā, politiskā un vides taisnīguma nozīmi, un attīsta intervencei atbilstošas zināšanas un prasmes.
- c. Sniegt ieguldījumu kolektīvos centienos augstskolas ietvaros un ārpus tiem, lai panāktu sociālo, ekonomisko un vides taisnīgumu.

Tām būtu jācenšas arī:

- d. Apzināt attīstības atbalsta iespējas pamatlīmenī un sabiedrības iesaistē, lai sasniegtu sociālās attīstības mērķus.
- e. Izmantot iespējas zināšanu, ekspertīžu un ideju apmaiņai ar kolēģiem visā pasaulē, lai atbalstītu no koloniālām ietekmēm brīvu sociālā darba izglītības pilnveidi.
- f. Radīt iespējas pamatiedzīvotāju kultūras (*indigenous*) sociālajiem darbiniekiem⁸ veidot studiju programmas un studiju kursus.

STANDARTU AUTORI – DARBA GRUPAS DALĪBNIEKI

Pagaidu globālās izglītības komisija:

Priekšsēdētājs: Vasilijos Jokimidis (*Vasilios Ioakimidis*)

Dalībnieki:

Āfrikas reģionālās komisijas vadītāji: Lorenss Mukuka (*Lawrence Mukuka*) un Zena Mnasi (*Zena Mnasi*).

Āzijas un Klusā okeāna reģiona komisijas vadītāja: Mariko Kimura (*Mariko Kimura*)

⁷Tulkotājas piezīme: oriģināltekstā – *International Bill of (Human) Rights*, kas ietver ANO Vispārējo Cilvēktiesību deklarāciju, tās papildprotokolus un ANO paktus; skat: <https://www.ohchr.org/documents/publications/factsheet2rev.1en.pdf>

⁸ Redakcijas piezīme: oriģināltekstā – *indigenous social worker* – ir sociālais darbinieks, kurš strādā tikai ar konkrētas etniskas un/vai reliģiskas kopienas iedzīvotājiem, un ideālā gadījumā pats pieder kopienai, kurā strādā.

Eiropas reģionālās komisijas vadītājs: Nikolajs Polsens (*Nicolai Paulsen*)

Dienvidamerikas un Karību reģiona komisijas vadītāja: Marinilda Riveira Diaza (*Marinilda Rivera Díaz*)

Ziemeļamerikas reģionālās komisijas vadītāji: Dr. Džoana Deivisa-Vīlana (*Dr. Joan Davis-Whelan*) un Dr. Gerijs Beilijs (*Dr. Gary Bailey*)

Starptautiskās Sociālā darba augstskolu asociācijas (IASSW) globālo standartu darba grupa:

Priekšsēdētājs: Diksons Sūkrais (*Dixon Sookraj*)

Dalībnieki:

Karmena Kastiljo (*Carmen Castillo*), Kostarika: dalībniece, Dienvidamerikas pārstāve

Karinē Nataniele Dekeresa (*Karene Nathaniel-DeCaires*), Trinidāda un Tobago: dalībniece, Ziemeļamerikas, Karību reģiona pārstāve

Liu Menga (*Liu Meng*), Ķīna: dalībniece, Ķīnas Tautas republikas pārstāve

Terēza Frančeska Berlotti (*Teresa Francesca Berlotti*), Itālija: dalībniece, Eiropas Sociālā darba augstskolu asociācijas pārstāve

Aleksandrs Hakizamunga (*Alexandre Hakizamunga*), Ruanda: dalībnieks, Āfrikas Sociālā darba augstskolu asociācijas pārstāvis

Vimla Nadkarni (*Vimla Nadkarni*), Indija: dalībniece, bijusī Starptautiskās Sociālā darba augstskolu asociācijas prezidente

Emīlija Teilora (*Emily Taylor*), Kanāda: studentu pārstāve

Ute Štrauba (*Ute Straub*), Vācija: Starptautiskās Sociālā darba augstskolu asociācijas līdzpriekšsēdētāja un Padomes pārstāve

Konsultanti:

Kerola S. Koenā (*Carol S. Cohen*), ASV: Starptautiskās Sociālā darba ar grupām asociācijas Grupu darba sociālā darba izglītības komisijas līdzpriekšēdētāja (*Commission on Group Work in Social Work Education of the International Association for Social Work with Groups*)

Širlija Gatenio Gabela (*Shirley Gatenio Gabel*), ASV: *Journal of Human Rights and Social Work*, redaktore

Varošini Nadesana (*Varoshini Nadesan*), Dienvidāfrika: Dienvidāfrikas Sociālā darba izglītības iestāžu asociācijas prezidente